

สรุปผล และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาระดับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดั่มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2518 ว่า ความสามารถดังกล่าวสัมพันธ์หรือไม่ และสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือไม่ และศึกษาว่าเพศจะมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษหรือไม่ เพียงใด

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชายหญิง จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2518 จำนวน 200 คน นักศึกษาชาย 90 คน นักศึกษาหญิง 110 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ และชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบการเขียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 20 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัย เป็นเรียงความ 1 เรื่อง ใ้เวลาในการทำแบบทดสอบชุดละ 50 นาที โดยทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

มาหาค่าอำนาจจำแนกและระดับความยาก ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัยของผู้ตรวจทั้งสอง เพื่อหาความเชื่อถือได้ของการตรวจ (Reliability of Scorers) และหาความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด หนึ่ง เพื่อที่จะทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษา กับคะแนนจากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามแบบเต็มคำไปยังโรงเรียนที่ตัวอย่างประชากรสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อจะได้นำคะแนนดังกล่าวมาหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็น 18.36 จากคะแนนเต็ม 30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 4.45
2. คะแนนเฉลี่ยการเขียนภาษาอังกฤษแบบปรนัยของนักศึกษาเป็น 10.40 จากคะแนนเต็ม 20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 3.84
3. คะแนนเฉลี่ยการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัยของนักศึกษาเป็น 21.75 จากคะแนนเต็ม 40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 3.85
4. คะแนนเฉลี่ยคะแนนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็น 70.81 จากคะแนนเต็ม 100 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 7.59
5. คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กันในระดับกลาง ($r = .35-.45$) ทั้งเมื่อรวมและแยกกลุ่มชายและกลุ่มหญิง
6. คะแนนจากแบบทดสอบการเขียนแบบปรนัยและแบบอัตนัยสัมพันธ์กันในระดับกลางถึงต่ำ ($r = .26-.54$) ทั้งเมื่อรวมและแยกกลุ่มชายและกลุ่มหญิง

7. คะแนนจากแบบทดสอบการอ่าน แบบทดสอบการ เขียนแบบปรนัยและ
อัตนัยกับคะแนนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กันในระดับกลาง ถึง สูง
($r = .30-.90$) ทั้ง เมื่อรวมและแยกกลุ่มชายและกลุ่มหญิง

8. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาย
และนักศึกษาหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลและขอเสนอแนะจากผลการวิจัยนี้

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ยังไม่
เป็นที่น่าพอใจนัก คำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจแบบตีความ
และขยายความ ซึ่งความเข้าใจทั้งสองแบบนี้ต้องอาศัยพื้นฐานของความเข้าใจราก
ละเอียดของข้อความที่อ่านพอสมควร จึงอาจจะสามารถคาดคะเนความหมายของข้อความ
ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง การคาดคะเนความหมายนี้ต้องอาศัยความคิดวิจารณ์อย่างรอบ
คอบอย่างมาก จึงจะสามารถตีความเรื่องและคาดคะเนความหมาย และขยายความคิด
ให้กว้างและลึกซึ้งยิ่งขึ้นกว่าข้อความที่ปรากฏได้ การที่จะให้ครูเรียนมีทักษะการอ่าน
ถึงในระดับนี้ได้ จะต้องมีกรฝึกฝนให้เขาได้อ่านอย่างใส่ใจความคิด และสติปัญญาในการ
วิเคราะห์ ซึ่งวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ฉะนั้นลักษณะของข้อความและคำถามที่ตั้งขึ้นเพื่อฝึกฝน
ทักษะการอ่านจึงควรจะน่าสนใจ และท้าทายให้อ่านพยายามตีความเรื่อง และคาดคะเน
ความหมาย ขยายความคิดให้กว้าง และลึกซึ้งยิ่งขึ้นกว่าข้อความที่ปรากฏ เพื่อที่จะได้
เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแจ่มชัด และค้นหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความ
สัมพันธ์กัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของปีเตอร์ อีแวนนิโก (Peter Evanechko)¹

¹ Evanechko, loc.cit.

ครูรายละเอียดฉบับที่ 2 หน้า 13.

ดังนั้นจึงอาจให้การสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษร่วมกันตามวิธีการของ เจมส์ แอล คาลฮูน (James L. Calhoun) โดยการสอนใหม่การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องเทคนิคการเขียน²

3. คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านและคะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นผลการเรียน ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษา ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ ในระดับอุดมศึกษา เพราะนักเรียนจำเป็นต้องค้นคว้าด้วยตนเอง จากตำราภาษาอังกฤษ มากมาย

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกัน ดังสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งก็คล้ายกับผลการวิจัยของสมจิต เอี่ยมสุภนิมิต³ ที่ว่า ความสามารถในการอ่านแบบแปลความและตีความของนักเรียนชายหญิงไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องแยกกลุ่มนักศึกษา ชายและหญิงในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับยังไม่ เป็นที่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ย ทั้งระดับความสามารถในการเขียนของ

² Calhoun, *loc.cit.* ฎรายละเอียดตอนที่ 2 หน้า 14-15.

³ สมจิต เอี่ยมสุภนิมิต เรื่องเดียวกัน ฎรายละเอียดตอนที่ 2 หน้า 31.

นักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก ดังจะเห็นได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ แล้วพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่สามารถใช้ความคิดหรือจินตนาการ เรื่องราวต่อจากภาพที่กำหนดให้ และมีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องดีพอสมควร แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะจบพร่องในเรื่องต่อไปนี้

- 1.1 ลีลาในการเขียน (Style)
- 1.2 ไวยากรณ์
- 1.3 คำศัพท์
2. นักศึกษาที่โคะแนนจากแบบทดสอบการเขียนสูง จะโคะแนนจากแบบทดสอบการอ่านสูงด้วย (ดังโคะกล่าวไว้ในหัวข้อที่เกี่ยวกับการอ่านของนักศึกษา)
3. ความสามารถในการเขียนกับคะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กันและกัน คะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา 5 นี้ประกอบด้วยคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ เรื่องศัพท์ โครงสร้างของประโยค ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และสำนวน (Idiom) ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักศึกษาโคะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงก็โคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนของครูวิจัยสูงด้วย แต่เนื่องจากคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนของนักศึกษายังไม่ใคร่ดีนัก ก็ยอมทำนายโคะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังไม่เป็นที่พอใจเช่นกัน ฉะนั้นจึงควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนแนววิชาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับอุดมศึกษา
4. ความสามารถในการเขียนของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน ตามที่โคะตั้งสมมติฐานไว้ แม้วาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนของนักศึกษาหญิงจะสูงกว่านักศึกษาชาย แต่ระดับความสามารถของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกันมากนักจำเป็นต้องแยกกลุ่มในการสอนการเขียน

ขอเสนอแนะอื่น ๆ

1. ขอเสนอแนะสำหรับผู้ต้องการจะพัฒนาตนเองในด้านการอ่าน
 - 1.1 พยายามเพิ่มความรู้อันล้ำค่าศัพท์ เช่น มีสมุดบันทึกประจำตัวสำหรับบันทึกศัพท์ใหม่ ๆ ที่พบ ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในคำ เช่น วิกิตำญา⁴ เป็นต้น
 - 1.2 อ่านและทำความเข้าใจจากเนื้อความ (Context)
 - 1.3 ฝึกให้ตนเองอ่านได้เร็วขึ้น ๆ โดยการจับเวลาในการอ่าน และฝึกในเรื่องการกวาดสายตาสวยงามจนคิดเป็นนิสัย
 - 1.4 ฝึกให้ตนเองมีนิสัยการอ่านที่ดีอยู่เสมอ เช่น ไม่เอานิ้วชี้ตามตัวอักษรที่อ่าน เคลื่อนไหวริมฝีปากตามตัวอักษรที่อ่าน เป็นต้น
 - 1.5 อ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภท และฝึกให้ตนเองรู้จักปรับความเร็วในการอ่านให้ได้ตามจุดประสงค์ที่อ่านหนังสือนั้น
2. ขอเสนอแนะในการพัฒนาตนเองในด้านการเขียน
 - 2.1 อ่านหนังสือ และวารสารประเภทต่าง ๆ คุณภาพย่นตร ละคร ฝรั่งปาฐกถา อภิปราย เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้ อันเป็นการปูพื้นฐานในการคิดผูกเรื่องราวในการเขียน
 - 2.2 อ่านงานเขียนที่ดีช่วยความพินิจพิจารณากระบวนการพัฒนาเรื่องที่น่าสนใจ การเลือกใช้คำ และกวีศิลป์ในการเขียนของนักเขียนที่ดีแต่ละคน
 - 2.3 เมื่อจะเขียนจดหมายหรือบทความใด ๆ ควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเขียน และพยายามเขียนตามหลักเกณฑ์นั้น ๆ
 - 2.4 ฝึกวางโครงเรื่องอย่างละเอียด ในขณะที่ร่างเรื่องที่จะเขียน (Draft) ควรอ่านทบทวนและปรับปรุงแก้ไขที่เขียนไปแล้วหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้

⁴Frank L. Christ (ed.) . SR/SE Resorce Book (Chicago, Illinois : Science Research Associates, Inc., 1969),pp.88-89.

เขียนได้อย่างมีความต่อเนื่องของความคิดและเนื้อหาสาระ และมีความสมเหตุสมผล

3. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการสอนการอ่านและการเขียน

ก. การสอนการอ่าน

1. เลือกหาข้อความและเรื่องที่น่าสนใจสำหรับยูเรียน และมีระดับความยากง่ายขอ เหมาะกับระดับของยูเรียนนั้น ๆ นอกจากนี้ควรระมัดระวังหลีกเลี่ยงการเลือกข้อความที่จำเป็นต่อรววัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจึงจะอ่านเข้าใจได้ เพราะผู้สอนมีจุดมุ่งหมายที่จะวัดความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) เท่านั้น นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึง วัตถุประสงค์ในการสอนอ่าน ว่าต้องการจะฝึกอ่านแบบใด (Scanning, Reading for Detail, Study Reading, Critical หรือ Analytical Reading)

2. ฝึกหัดคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ควรเป็นคำถามหลาย ๆ แบบทั้งแบบแปลความ ตีความ และขยายความ ไม่ควรยึดเอาคำถามตามแบบเรียนเท่านั้นเป็นเกณฑ์ในการวัดความเข้าใจ

3. เสริมสร้างทัศนคติและนิสัยที่ดีในการอ่าน (Reading Habits)

4. ฝึกนักเรียนให้ใช้เทคนิคในการอ่านที่เรียกว่า SQ 3R ดังนี้

ใดแก

4.1 Survey : การกวาดสายตาไปที่หัวข้อ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง skim รูปที่อ่านสรุป ซึ่งการทำเช่นนี้ไม่ควรใช้เวลาเกิน 1 นาที และช่วยให้ผู้อ่านพอจะรู้แนวของเนื้อเรื่องที่อ่านต่อไป

4.2 Question : การตั้งคำถามกับตัวเองจากหัวข้อที่อ่านถึงจุดสำคัญและเนื้อหาสาระที่ควรทราบจากเรื่องนั้น ๆ เพื่อที่จะได้มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เข้าหาคำถามของขงคำถามนั้น

4.3 Read : อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้

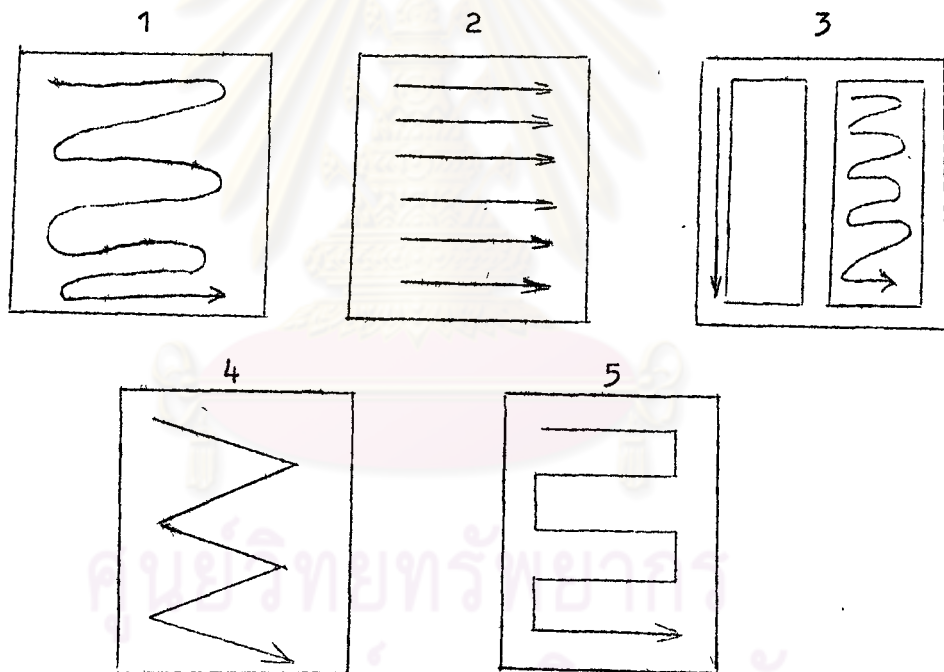
4.4 Recite : ทดสอบความทอนคำตอบใดหรือไม่ ถ้าตอบไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่ อาจจะใช้วิธีเขียนวิธีที่เป็นจุดสำคัญของเรื่องลงในกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง โดยเขียนในรูปของโครงเรื่อง (Outline)

4.5 Review : เมื่ออ่านจบแล้ว ลองสำรวจว่าคุณสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องใดทุกจุดหรือไม่ และจำเรื่องราวและจุดสำคัญของเรื่องใดได้เพียงใด โดยการเริ่มนึกบทวนถึงจุดสำคัญเสียก่อน แล้วจึงโยงความคิมาซึ่งรายละเอียดของเรื่อง⁵

วิธีการอ่านแบบนี้จะทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น จับจุดสำคัญของเรื่องได้ และสามารถจดจำเรื่องใดแม่นยำ

5. ผังแผนการกวาดสายตาเพื่อให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น เซอร์เบ็ค คัมบลิว เชไลเจอร์ (Herbert W. Seliger) ได้เสนอแนะวิธีการกวาดสายตาเพื่ออ่านให้ได้เร็วขึ้นตามแผนภาพต่อไปนี้⁶

แผนภาพที่ 10 การกวาดสายตาอย่างรวดเร็วในการอ่านและการอ่านธรรมดา

⁵Christ, op. cit., pp. 35-40.

⁶Seliger, op. cit., p. 55.

รูปนี้ให้เยี่ยมชมกรอบนอกหมายถึง หน้ากระดาษของหนังสือ

เช่นภายในที่มีลูกศรแสดงการเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement)

รูปที่ 1 และ 2 แสดงการอ่านหนังสือที่ทองการไคร้ายจะเียบมากที่สุด
เช่น การอ่านหนังสือทางวิชาการ เป็นต้น

รูปที่ 3 แสดงการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ใจความสำคัญ เช่น การ
อ่านหนังสือพิมพ์

รูปที่ 4 และ 5 แสดงการอ่านแบบรวดเร็วมาก (Scanning) เพื่อ
ใหญ่เรื่องที่อ่านอย่างคร่าว ๆ เช่น การค้นหาเรื่องหรือจุดสำคัญที่ทองการรูเพียงเรื่อง
เดียว จากหนังสือต่างๆ ที่ไปค้นหา หรือการอ่านหนังสือนวนิยาย เป็นต้น

5. เพิ่มอัตราการความเร็วในการดำเนินเรื่อง ๆ อาจกระทำไดดังนี้

5.1 การสำรวจเรื่องราวก่อนอ่านและมีที่กจุดสำคัญ และราย
ละเอียดบางตอนไว้ (Heading และ Subheading)

5.2 การอ่านเฉพาะจุดสำคัญ (Key Reading or **Skimming**)
อาจทำได้ 4 วิธี ดังต่อไปนี้

5.2.1 ชีตเส้นใต้คำที่เป็นจุดสำคัญของเรื่อง (Key Words
or Phrase) เช่น Marie went to New York on Monday afternoon.

5.2.2 ไขมหัพภาคหรือ Dash แยกคำสำคัญ (Key
Word) เช่น จากข้อความอื่น ๆ เช่น - Marie — went to — New York
— on — Monday afternoon.

5.2.3 ให้อ่านออกเสียงเฉพาะคำสำคัญนั้น โดยอ่านตามครุ
และอ่านให้ไคเร็วเท่าที่ครุอ่าน

5.2.4 การอ่านเป็นวลีเพื่อฝึกการอ่านเป็นช่วงความคิดหนึ่ง
ครุจะให้แบบฝึกหัดที่มีคำและวลีต่าง ๆ ซึ่งมีความยาวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เรียงกันลงมา และมี
มีเส้นขีดขวางกลาง นักเรียนจะท่องฟังสายตาไปตามแนวเส้นนี้ เมื่อนักเรียนมีความ

ขำนำวู้ขึ้นกัโหอ่านวลคความ (Passage) ควยวู้กรอยงเดี่ยวกัน⁷ ตัวอย่าง

Words and Phrase	Connected Passage
again	slow reading
aware	is a major handicap
forgot	in university studies
because	These exercises
material	are designed
fortunate	to help you
immediate	to increase
techniques	the speed and accuracy
all right	of your reading
in a hurry	both required reading
wait a minute	and leisure reading

6. สอนให้เด็กเรียนหาคความหมายจาก Context

7. กำหนดที่ครูใช้ทดสอบความเข้าใจควร เป็นคำถามที่เหนือระดับความจำ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในสถานการณ์ที่ความและขยายความ (

8. เพิ่มพูนและส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องศัพท์มากยิ่งขึ้น (Vocabulary Development) เช่นการสอนในเรื่องวิภัติปัจจัย การยกตัวอย่างการใช้ศัพท์คำเดียวกันหลาย ๆ แบบ ฝึกให้นักเรียนมีสมุดบันทึกคิดตัวเองเวลาอ่าน เพื่อจะได้บันทึกคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ทันทีที่ต้องการ

⁷P.M. Riley, "Improving Reading Comprehension," English Teaching Forum, IX (March - April, 1971), 26-28.

⁸Christ, op.cit., p.89.

ข. การสอนการเขียน

1. ควรมีการเตรียมครูที่สอนการเขียนโดยเฉพาะ เพื่อจะได้รู้ระเบียบวิธีสอน และมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นครูสอนการเขียนภาษาอังกฤษและเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
2. ครูควรสอนเรียงความแบบควบคุม (Controlled or Guided Composition) ก่อนเรียงความแบบอิสระ (Free Composition) เพื่อให้นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะทางภาษาเสียก่อนที่จะใช้ความสามารถในทางภาษานั้นเขียนเรียงความเพื่อแสดงความคิดโดยอิสระอย่างกว้างขวาง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนอย่างกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ คำศัพท์และโครงสร้าง ระเบียบการเขียน อันจะเป็นแรงสนับสนุนให้เขียนได้ดียิ่ง ๆ ขึ้น และมีข้อมูลเพื่อจะเขียน
4. การเลือกเรื่องที่จะให้นักเรียนเขียน จะต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และใช้คำศัพท์ และโครงสร้างที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้มีโอกาสแสดงความคิดและความสามารถในการเขียนของเขาได้
5. เลือกหาแบบเรียน (Textbook) ที่เหมาะกับนักเรียน และครูจะต้องรู้จักประยุกต์และปรับปรุงในแบบเรียนนั้นให้โดยลัดต่อนักเรียนในระดับความสามารถนั้น ๆ
6. ครูควรฝึกนักเรียนให้เขียนเรื่องแนวที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน (Practical Writing) ก่อนการเขียนแบบสร้างสรรค์ (Creative Writing) แต่ครูสามารถจะเสริมสร้างการเขียนแบบสร้างสรรค์ได้ในขณะที่สอนการเขียนโดยวิธีการดังต่อไปนี้
 - 6.1 ให้นักเรียนได้สนุกกับการอ่านและการอภิปรายกัน
 - 6.2 สร้างบรรยากาศอันจะทำให้เด็กเรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมา
 - 6.3 ขอมรบ้านเขียนทุกแบบของนักเรียน ถึงแม้จะไม่คอยคั่นก็ตาม

- 6.4 ส่งเสริมให้นักเรียนเขียนเรื่องลงไปก่อนแล้วจึงย้อนกลับมาตรวจความถูกต้องทางภาษา และความเรียบร้อยภายหลัง
- 6.5 ช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และเขียนใหม่ให้เรียบร้อย (Rewrite)
- 6.6 หาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน และเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนด้วย อันจะเป็นแรงจูงใจในการเขียน และความรักที่จะเขียนของนักเรียน⁹

7. ฝึกให้นักเรียนมีการร่าง และเขียนใหม่ (Pre-Writing and Write) และเขียนตามโครงเรื่องที่วางไว้ (Outline)

8. ฝึกให้นักเรียนเขียนตามทฤษฎีการเขียน โดยให้มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป และให้แต่ละตอน (Paragraph) มีใจความสำคัญเพียง 1 เรื่อง (Main Idea) และมีข้อความอื่น ๆ มาสนับสนุน (Subordinating Idea)

9. การตรวจเรียงความควรมีการวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ อาจจะทำได้โดยให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งอภิปรายกัน และประเมินผล ผลงานของผู้เรียนด้วยกัน หรือผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจและให้คำวิจารณ์และเสนอแนะเองก็ได้

อนึ่งครูอาจจะสนทนาระหว่างการเขียนและการอ่านควบคู่กันไปเพื่อเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยการที่ครูหาข้อความ (Passage) ที่กระชับการเขียนดี ๆ มาให้นักเรียนอ่าน และแปลความข้อความที่กล่าวแต่ละประโยค เปลี่ยนจากประโยคที่ซับซ้อน (Complex Sentences) มาเป็นเอกรรตประโยค (Simple Sentences)

⁹Gary, op.cit., pp. 559-560.

หลาย ๆ ประโยค ซึ่งสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แล้วเปรียบเทียบประโยคที่แปลความออกมาด้วยเจดีย์ที่ครูแจก เว้นระยะไปประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ให้นักเรียนแปลประโยคเอกรรตประโยคที่แปลความมากับเป็นแบบข้อความเดิม (Original Passage) แจนนำมาเปรียบเทียบข้อความดั้งเดิม วิธีการนี้นักเรียนจะท่องอ่านเรื่องให้เข้าใจอย่างคั่งเนื้อหา ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนได้วางโครงเรื่องไว้ในขณะเขียนเสียก่อนเขาจึงจะสามารถแปลความประโยคใด ส่วนในการเขียนข้อความขึ้นใหม่จากประโยคที่แปลความมา ก็เป็นการกลับฐานะของนักเรียนมาเป็นผู้เขียนข้อความซึ่งมีข้อมูลและเนื้อหาที่จะเขียนเหมือนกันในการจะลงมือเขียน เขาจะต้องการเชื่อมโยงความสำคัญของจุดต่าง ๆ ในเนื้อหาสาระนั้น ๆ ราวว่าส่วนใดจะต้องเป็นข้อความสำคัญ (Main Clause) และส่วนใดเป็นข้อความสนับสนุน (Subordinate Clause) แล้วเรียบเรียงเนื้อหาหนึ่งสู่อีกเนื้อหาหนึ่งให้สละสลวย โดยใช้คำเชื่อม (Transition Words) ที่เหมาะสม

การวิจัยที่ควรจะทำต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนการเขียนและการอ่านแบบรวมกันและแบบแยกสอนแต่ละทักษะ ว่าการสอนแบบใดจะเป็นผลดีต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและการเขียนมากกว่ากัน
2. ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษาในระดั่มหาวิทยาลัย
3. ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดั่มหาวิทยาลัย
4. ควรจะมีการวิจัยในทำเองเกี่ยวกับการวิจัยนี้ แต่ใจระฮากรมากขึ้น โดยอาจจะใ้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดในมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือใ้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวนหนึ่งจากทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และถ้าเป็นไปได้ ใ้ ใ้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดจากทุก ๆ มหาวิทยาลัย ก็จะทำให้ผลที่ได้แน่นอนยิ่งขึ้น